

gionis duces, & legis summi interpretes, & magistri, ad Pascha celebrandū seipfos præparant: interim tamen nescij quòd suo facinore, totius orbis salus procuraretur.

CONCILIATIO.

Cur hoc capite Dominus dixit se semper à Patre exauditū, q̄ tamē in horto orās calicē à se trāsferri, nō est exauditus? Et psal. 21. ad Patrē verba faciēs, ait, Deus meus clamabo per diē. & nō exaudies: nocte, & nō ad insipientiā mihi. Respōdeo: Quæ Christus absoluta voluntate, & simplici, citra annexā conditionē, voluit, & petiuit, semper exauditus est. Eadē vult, nec alia potest velle, quā m Pater, quum vtriusque vna sit volūtas. Ego (inquit suprā capite octauo) quæ placita sunt ei facio semper. Nā ū oculi Domini super iustos (Psal. 33.) & aures eius in preces eorum: quanto magis in preces Christi, qui est summa iustitia. In his autē, quæ Christus iuxta cōditionem, & non absolutē petiuit, non est semper exauditus, vt quū (Marci cap. 14.) calicem à se trāsferri postulauit, annexuit, Non tamen sicut ego volo, sed sicut tu vis: & Luca: cap. 22. Veruntamen nō mea voluntas, sed tua fiat. Cur igitur rogauit calicē à se transferendū? Respōdeo: vt se verū hominē, & vere infirmitates nostras absq; peccati similitudine assumpsisse ostēderet: simulq; vt doceret voluntatē nostrā diuinæ volūtatī subijciendā, atque in omnibus nostris operibus conformandam.

CAPVT XII.

LESVS ergo ante sex dies Paschæ venit Bethaniam, vbi Lazarus fuerat mortuus, quem ¹ suscitauit Iesus. ² Fecerunt autem ei coenā ibi, & Martha ministr

a Christus coenat apud Martham cum Lazaro.

¹ Suscitauit) suscitauit à mortuis.